

Van: privé persoon geanonimiseerd

Verzonden: maandag 23 augustus 2021 09:23

Aan: gemeenteraad

Onderwerp: DE ARBEIDSMIGRANTEN

L.S.,

Zouden Nederlandse jong volwassenen gaan werken in het buitenland, en zo worden behandeld dan halen ouders hen onmiddellijk op, en staan de kranten vol.

Wij halen terecht mensen uit Afghanistan, maar staan tegelijkertijd met de rug naar een groep van ruim 175.000 jonge mensen van binnen de EU die hier wonen en werken. Dat geeft niet alleen een morele verplichting, daar zijn wetten mee gemoeid.

Die wetten lapt men aan de laars. Begin er eerst eens mee om te handelen volgens de wet.

Week geleden deze mail verzonden naar Tempo-Team, Randstad; vooraanstaande beursgenoteerde organisatie. Geen enkele reactie. Zij sturen gewoon wel weer, ook dit weekend, werknemers de straat op als ze einde contract zijn, of voortijdig worden opgezegd. Zonder deze EU-werkers te informeren over hun rechten:

[De EU-verordeningen betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid nr. 883/2004 en nr. 987/2009 gaan uit van het fysieke begrip "werk", d.w.z. dat de lidstaat waar het werk fysiek wordt verricht, verantwoordelijk is voor de sociale zekerheid van de werknemers.](#)

Hoewel deze EU-werknemers via heffingen op loonbetaling afdragen voor die sociale zekerheid/wetgeving kan men daar geen gebruik van maken.

Eerst omdat Randstad c.s. haar werknemers niet informeert, vervolgens omdat de Nederlandse gemeenten hen niet opneemt in de BRP, hoewel zij daartoe verplicht is.

Zie bijlagen:

Totaal honderden namen van arbeidsmigranten die vertrekken en niet voorkomen in BRP en van wie de sociale zekerheden bij voorbaat zijn ontnomen.

In Nederland ongeveer 150.000 arbeidsmigranten die afdragen en buiten de BRP worden gehouden; ergo buiten de mogelijkheid op aanspraak inzake sociale zekerheden zoals de EU-verordening voorschrijft. Dit is bewust beleid, en dat al vele jaren. Wel moeten betalen en vervolgens niks kunnen halen. Lijkt op diefstal, als dat het al niet is.

@LEDEN TWEEDEKAMERCOMMISSIE SZW + MINISTERIE SZW: VERZOEK OM COMPENSATIEREGELING ARBEIDSMIGRANTEN DIE ONVRIJWILLIG WERKELOOS ZONDER ERKENNING VAN RECHTEN OP STRAAT ZIJN GEZET, DOOR RESTITUTIE VAN DE AFGEDRAGEN BEDRAGEN VOOR DE SOCIALE WETGEVING.

DE VRAAG LUIDT: WAAROM MINISTERIES BZK EN SZW GEMEENTEN NIET INSTRUEERT OMTRENT VERPLICHTE REGISTRATIE BRP, ZIE BRIEF BZK OP DE WEBSITE.

WAAROM INSTRUEERT MINISTERIE SZW DE UITZENDORGANISATIES NIET OVER HAAR PLICHTEN DE EU-WERKERS TE INFORMEREN OVER RECHTEN, PLICHTEN NU DUIDELIJK IS DAT ZIJ ZELF DAARTOE NIET GENEGEN ZIJN.

@GEMEENTEN: LINK DOORSTUREN NAAR RAADSLEDEN - COLLEGE

ZIE DE WEBSITE

privé persoon geanonimiseerd

WEBSITE ^{geanonimiseerd} INFORMATIE NAAR GEMEENTEN OVER VOORWAARDEN VOOR VERPLICHTE INSCHRIJVING

WEBSITE ^{geanonimiseerd} INFORMATIE NAAR ARBEIDSMIGRANTEN OVER HAAR RECHTEN, HOE DIE TE KRIJGEN

WEBSITE ^{geanonimiseerd} INFORMATIE VOOR UITZENDERS/WERKGEVERS OVER WELKE INFORMATIE VERPLICHT IS MET VERWIJZING NAAR EU-WETGEVING

INTENTIE ^{geanonimiseerd} ALS ADVIESORGANISATIE ONDER TE BRENGEN BIJ ORGAAN, DEPARTEMENT, WERKGEVERSORGANISATIE TEN BEHOEVE VAN DE BESCHERMING VAN DE BELANGEN VAN, PLUS VOORLICHTING VOOR DE

ARBEIDSMIGRANTEN/EU-WERKERS, VOORLICHTING EN ADVISERING (LOKALE)
OVERHEDEN, VOORLICHTING UITZENDORGANISATIES/WERKGEVERS.

MAIL + BIJLAGEN VERTAALD NAAR RESPECTIEVELIJKE AMBASSADES +
SCHRIJVENDE PERS IN POLEN + ROEMENIE.

Met vriendelijke groet,

privé persoon geanonimiseerd

Geanonimiseerd, diverse persoonsgegevens

Met de gemeente W. indertijd regelmatig overleg met beleidsambtenaar, politie, brandweer, BOA's. Samenspraak over hoe met elkaar om te gaan en hoe we samen omgaan met arbeidsmigranten. Soms werden omwonenden uitgenodigd.

Politie en BOA's kwamen zo'n 2 tot 3x per week langs, voor een praatje, kopje koffie en rondgang door het gebouw. Werkte perfect en preventief. Bovendien wist men als begeleider belde met politie dan was dat serieus en werd er onmiddellijk geacteerd.

Samen met gemeente G. een avondje arbeidsmigranten georganiseerd.

Arbeidsmigranten kregen voorlichting over de Nederlandse samenleving, gewoonten; wat doet de politie, en wat doet zij niet. Waar kun je terecht met vragen, met problemen. Arbeidsmigranten vonden het prettig, nuttig en het verbeterde de relatie en verstandhouding.

Gemeente R.; regulier contact met wijkagent en politie. Met bedrijven uit de omgeving. Afspraken over gedrag en regelmatige rondes in en rond het gebouw, kopje koffie met beheerders. Werkte prima.

Gemeente B.

Daar ook overleg, altijd n.a.v. gebeurtenis, incident. Veel verwijten en weinig samenwerking. Een tamelijk boze BOA die alleen kwam als hij overtredingen constateerde, weinig tot geen begrip voor situaties en vooral veel moeite met anderstaligen. Onnodig lastig maar met geen mogelijkheid om op een andere manier inhoud te geven aan de bijeenkomsten.

Gemeente R.

Stringent beleid over aantal bewoners per adres, voor de rest worstelt men met de zaak, maar tegelijkertijd worden alle pogingen tot een soort van samenwerking of uitwisseling van gedachten afgewezen. Uitgangspunt daar is het eigen gelijk.

Meeste gemeenten beperken zich tot overleg op bestuurlijk en managers niveau.

De afspraken van hogerhand over wat wel en niet. Sorteert weinig effect op realiteit van dagelijkse gang van zaken.

Wat is ideaal?

Inrichten van een strategie, beleidsplan met o.a. voorlichtingsbijeenkomst arbeidsmigranten waar je aan betrokkenen en belangstellenden uitlegt wie deze mensen zijn, vanuit welk perspectief zij handelen; dat er inzicht is in wie ze zijn, wat zij willen, wensen en ook wat niet.

In combinatie met een breed en regelmatig regulier overleg aan de hand van een agenda.

Waar iedereen de ruimte heeft en krijgt om naar voren te brengen wat er speelt, wat de gedachten zijn, onderlinge verstandhoudingen en afspraken.

Met op de locatie regelmatig bezoek van politie, BOA's, voor kop koffie, een snelle rondgang door het gebouw, steekproeven op b.v. identiteit, bezit van drugs en ook de nodige duimen omhoog.

Per periode een avondje voor arbeidsmigranten. Over Nederland.

Over hoe klein we zijn, hoe goed we het hebben geregeld samen en dat samen vooral het kernbegrip is voor hoe wij met elkaar omgaan.

Construeer hier een beleidsplan op en dan is per direct merkbaar dat de situatie zich aanzienlijk verbeterd, want de arbeidsmigrant voelt zich plots welkom, maar weet ook dat wij hem in het oog hebben, zomaar anoniem onder de radar gaat niet zo makkelijk meer.